

Jubileusz Profesor Ewy Siatkowskiej

Pani Profesor Ewa Siatkowska, wybitna językoznawczyni, slawistka, wychowawczyni wielu pokoleń filologów, obchodzi w tym roku jubileusz 80 urodzin. Jest to osoba całkiem wyjątkowa – niezwykle życzliwa, otwarta, ciepła i pełna humoru. Myślę, że nie ma w Warszawie slawisty, który nie uległby Jej urokowi. Ja sam miło wspominam i Jej zajęcia, podczas których objaśniała zawiłości języka staro-cerkiewno-słowiańskiego, i szereg inspirujących rozmów w Jej mieszkaniu (w pokoju z widokiem na plac Konstytucji, pośród rzędów równo poukładanych książek, przy dużym stole, na którym, prędzej czy później, lądowała miseczka pełna amerykańskich borówek, chyba najlepszych w mieście).

Wspominam o Warszawie nie bez powodu. Całe swe życie zawodowe Profesor Ewa Siatkowska związała z Uniwersytetem Warszawskim. To tutaj, w 1953 roku (w Seminarium Slawistycznym na Wydziale Humanistycznym UW) ukończyła stu-

dia. Tutaj obroniła pracę doktorską. Tutaj się także habilitowała. Tutaj przez lata przekazywała swą wiedzę studentom, jednocześnie mobilizując ich (na ogół bardzo skutecznie) do pisania swoich pierwszych naukowych tekstów. Przecież to właśnie w „Zeszytach Łużyckich”, które Pani Profesor założyła i którymi długo kierowała, debiutowało wielu przyszłych slawistów.

Dorobek naukowy Szanownej Jubilatki jest przeogromny. Obejmuje dziesiątki studiów i mniejszych rozpraw, omówień i recenzji. Ponieważ pełną bibliografię prac Profesor Ewy Siatkowskiej zamieszczono w XXXI tomie „Zeszytów Łużyckich” (rzecz jest dostępna także na stronie internetowej Instytutu Slawistyki Zachodniej i Południowej UW), pozwalam sobie wymienić jedynie te Jej prace, które uważa się za najważniejsze, czyli publikacje książkowe. Są to: *Zachodniosłowiańskie zawołania na zwierzęta. Stan obecny, funkcje historyczne, stosunek do systemu językowego* (Warszawa 1976), *Wybór tekstów staroczeskich* (Warszawa 1988, opracowany wspólnie z mężem Januszem Siatkowskim), *Indeks a tergo do dolnołużyckiego słownika Arnošta Muki* (Warszawa 1988, opracowany wspólnie ze Zdzisławem Klosem i Dorotą Rzymską), *Wybór tekstów zachodniosłowiańskich w ujęciu porównawczym* (Warszawa 1991, praca zbiorowa pod red. Ewy Siatkowskiej), *Rodzina języków zachodniosłowiańskich. Zarys historyczny* (Warszawa 1992), *Studia łusycznawcze* (Warszawa 2000), *O języku Łużyczan prawie wszystko* (Warszawa 2001), *Słownik polsko-górnołużycki i górnołużycko-polski – Pólsko-hornjoserbski a hornjoserbsko-polski słownik* (Warszawa 2002), *Czeszczyzna widziana z boku* (Warszawa 2003).

Jak widać nawet po tak krótkim wyliczeniu, zainteresowania badawcze Pani Profesor są naprawdę rozległe. Bardzo wiele uwagi poświęca Ona językom zachodniosłowiańskim, ich rozwojowi i wzajemnym relacjom. Wiele Jej prac dotyczy historii języka czeskiego oraz staroczeskich zabytków. Znaczna część badań Profesor Ewy Siatkowskiej wiąże się też ze sprawami Łużyc: dotyczy nie tylko języków górno- i dolnołużyckiego, ale również łużyckiej kultury i specyfiki tekstów łużyckich.

Życzymy Pani Profesor wiele radości, zdrowia i sił potrzebnych do realizacji kolejnych projektów badawczych.

Michał Stefański, Warszawa